

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کیفیت زندگی در افراد مبتلا به بیماری مزمن: مرور سیستماتیک و متاآنالیز

محل انتشار:

اولین همایش ملی تازه های روانشناختی کاربردی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد آرمین - دانشجو: گروه علوم انسانی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خدیجه اعراب شیبانی - استادراهنما: گروه علوم انسانی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

راضیه لطفی - استاد مشاور: گروه علوم انسانی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه، درد مزمن به عنوان یکی از چالش های اصلی درمان است که بسیاری از فعالیت های روزمره فرد را تحت تاثیر قرار می دهد. روش های مختلفی برای افزایش کیفیت زندگی در این بیماران مورد بررسی قرار گرفته است. درمان پذیرش و تعهد (ACT) به عنوان یکی از مداخلات امیدوارکننده برای بهبود کیفیت زندگی در این گونه بیماران استهدف از این مطالعه، بررسی سیستماتیک و فراتحلیل اثربخشی درمان های مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بهبود کیفیت زندگی بیماران مبتلا به بیماری مزمن در ایران بود. در این مطالعه از مطالعات انجام شده به زبان فارسی در دهه گذشته از سال ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۲ از پایگاه استنادی علوم جهان اسلام، پایگاه مجلات تخصصی نور، مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی، پرتال جامع علوم انسانی، مگیران، پایان نامه ها استفاده شد. نتایج برحسب اندازه اثر هجز و فاصله اطمینان ۹۵٪ مربوطه بیان شد. بر این اساس، ۳۳ مقاله برای انجام فراتحلیل اثربخشی پس آزمون نسبت به کنترل و ۱۱ مطالعه برای بررسی اثربخشی در پیگیری نسبت به پس آزمون مورد استفاده قرار گرفت. در اثربخشی پس آزمون، برآورد اندازه اثر $g=0.165$ ، برای اثربخشی در پیگیری، اندازه اثر $g=0.983$ و $g=0.185$ تخمین زده شد. در مجموع نتایج نشان داد درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد در ۱۸۵ درصد کیفیت زندگی در بیماران دارای بیماری مزمن در پس-آزمون و ۳/۹۸ درصد در زمان پیگیری را بهبود بخشید. بر این اساس می توان گفت این درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد روش مناسبی برای بهبود کیفیت زندگی در این بیماران است.

کلمات کلیدی:

درد مزمن، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، کیفیت زندگی، متاآنالیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1879463>

